

ROZMAITOŚCI.

We Czwartek

N^{ro}. 86.

26. Lipca. 1821.

Rzut oka jeograficzno - historyczny i statystyczny na posiadłości Tureckie w Europie.

(Dokończenie.)

Dziesięć jest Prowincy, czyli Państw mniejszych i dwa hołdownicze, na które dzieli się wielkie Państwo Tureckie; uważne oko dostrzeżę na mappie następujące: 1.) Romaniię (Rumellią także Rum-Ili) po prawej stronie mappy, nad czarnem morzem; ta liczy 2,200,000 mieszkańca w obwodzie 1640 mil kwadr. i zajmuje Stolicę Konstantynopol na siedmiu pagórkach, jako pierwszą siedzibę Monarchów. Wąski kanał Bosforus, oddziela tu Europę od Azji. Położone w Azji miasto Scutari, mają za przedmieście Konstantynopola, których liczy 17. Z tych jedno jest Pera, na którym znajdują się pałace Europejskich Posłów. Najglówniejszym pałacem jest Seray, który już sam w sobie niało tworzy miasto, wewnątrz jego mieści w sobie wszystkie Wydziały Zarządu Państwa, mennicę, zbrojownię i 6000 mieszkańca. Głównych meczetów liczą tu 485, a pomniejszych, (kaplic) przeszło 5000. Grecy mają 23 kościołów a w tym stosunku i inne pomniejsze stronnictwa religijne. Drugiem miastem rezydencyjnalnem jest Adryanopol, podobnież w Rumelii o 30 mil od Konstantynopola położony.

2. Bulgaria (Bulghar-Ili) zaraz nad Rumellią, także nad czarnem morzem i nad Dunajem położona; liczy 1800,000 dusz w obwodzie 1740 mil □. Mieszkańcy są niewolnikami. Stolica nazywa się Zofia (Sophia, także Triadriza); ma 46,000 mieszkańca a z tych tylko 6000 Chrześcian. Inne znakomitsze miasta tej prowincyi są: Silistria, Nicopolis Ruszczuk, Ternowa, Warna, Widdin. Rumelią od Bulgarii dzieli góra Haemus.

3. Arnaut - Vilajoti. Tę Prowincję widzimy na mappie pod znanem nazwiskiem Macedonii i Albanii; graniczy z Rumellią i Bulgarią, a z lewego boku ku Zachodowi z morzem sroziemnem. Mieszkańcy są po części Chrześcianie, poczęści zaś Muzułmanie. W Macedonii jest godnem uwagi: Salonichi (Tessalonika) nad morską odnogą. Z pomiędzy 70,000 mieszkańca jest 10,000 Greków a 23,000 Żydów. W porcie Tessaloniki może się 300 okrętów pomieścić. Po Konstantynopolu jest najwazniejszem miastem handlowem. Osobliwością jest góra Athos na ktorej stoi 22 klasztorów i do 500 kaplic. Tę, ze strony Tureckiej tolerancją opłacają rocznie 24,000 talerów. Dawniej było stolicą miasteczko Wodina (inaczej Edessa) w pobliskości terazniejszej. — W Albanii, (ktorej część połudinową, starożytność Epirem nazywała), widzimy Scutari, Czetin, główne stanowisko góry Monte-Negro, którą zamieszkuje Lud, tylekroć w gazetach wymieniany pod nazwiskiem Montenegristów 50,000 głów liczący. Najglówniejsze miasto jest Argyro Castro, drugie Butrinto, nad ciasną morską wyspą Korfu, Pargi i Prewezy; obadwa dobrze obwarowane, z miasta Nicopolis są tylko gruz; sławnem jest w dziejach starożytności bitwą pod Akcyum. Naystawniejszem zaś w tegoczesnej historii jest Janina, siedziba Alego Baszy, który panować chce niezawisłe od W. Porty nad Albaniją i częścią Macedonii, i z tego powodu wojnę z nią toczy. Miasto jest źle zabudowane ale bardzo powabne ma położenie i 30,000 dusz ludności. Pod Janiną i Prewezą żyją także Suliotowie, Paramytiotowie i Filotowie.

4. Tessalia (Janiah) nad odnogą Saloniki. W obwodzie 163 mil □ mieszka 300,000 ludzi. Ta prowincya, na granicy ktorej wznosi się sławna u Greków góra Olimpu, leży między Liwadią i Albaniją. Stolicą jest Larissa mająca 20,000

mieszkańca. Zastępują na wzmiankę Trikol, Kalabaka z czterema klasztorami Grekami na wysokiej skale, Ambalakia, Czatalca, (niegdy Farsalus) Volo, Golos i t. d. Kilka mil od Zeitonu, znajdują się Termopile, sławne w dziejach dawnej Grecji przesmyki.

5. Livadia (Hellas czyli właściwa Grecja) liczy w obwodzie 275 mil □, 250,000 mieszkańca. Prowincję tę znajdziemy na mapie w stronie południowej od Albanii i Tessalii, między morzem Jonjskim i Arahipelagiem (morzem Egejskim). Kraina ta słyni się wielu sławnymi nazwiskami, które są klasycznymi starożytności własnością iako to: Theby, których tylko szczątki pozostały; Eleusis (teraz Lepsina); Atheny, główna siedziba nauk dawnego świata; teraz w miejscu Akademii Ateńskiej i Keraniku stanęły oliwne lasy. O kilka mil leży Marathon, gdzie sławna zaszła bitwa z Persami. Dawne Delfos na górze, nazywa się teraz Castriepanto, mające port nad odnogą Lepantu (niegdy Istmem koryntskim) który iak widać na mapie, dzieli wyspę Moreę od Grecji.

6. Wyspa Morea (przedtem Peloponez) zajmuje 360 mil □ i ledwie 400000 liczy mieszkańców, kluczem do tej krainy jest miasto Korinth, na dwóch bokach morza położone. Odnogą Koryntską (dawny Istmus), łączy Moreę ze stałym lądem. Powyżej na mapie, nad morzem Jonjskim (przy odnodze Lepantu, gdzie Karol Anstryacki, wygrał stanowczą bitwę nad Turkami) widzimy Patras z zamkiem warownym i portem. Tu prowadzi znakomity handel zboża, i oliwy do Korynthu. Napolid Lepanto, teraz często w gazetach czytane, leży nad odnogą Archipelagu; dalej po lewej stronie nadół, jest Mistras (Mitra dawna Sparta). Stolica tej prowincji Tripolizza. W końcu południowo-wschodnim tej wyspy znajdują się Mainoci, lud górski, o którym teraz pisma publiczne często namieniają. Ich skały są nieprzebyte i utrzymują się tu w niejakiej niepodległości.

7. Wielkorzádstwo Kapudana Baszy, zajmuje Cherson Tracki (półwysep; na mapie widac go rościągający się do Rumelii na południe) dalej kilka miast w Rumelii nad niższą Maricą i wyspy Archipelagu. W Chersonie jest handlowe miasto Gallipolis (nad samym Heles-

pontem) mające 15,000 mieszk. i cztery zamki warowne, Dardanella. Bronią one Helespontu, czyli przystępu do Stolicy. Nowe zamki stoją u wchodu Archipelagu, a dawne, w najwyższym miejscu kanału. Wyspy uwagi najgodniejsze, które z leżących w Europie tu należą, nie ujdą baczności pilnego czytelnika na mapie, takimi są: Skopalos, Skyros, Andro, Zira, S. Giovanni, Thennia, Paro, Naxos, Nio Milo, Polikandro i niedaleko brzegów Morei Hydra; tej mieszkańcy, Hydrioci, (o których tak często teraz jest mowa) są dobrzy żeglarze.

8. Wyspy morza śródziemnego. Leżą całkiem poniżej mapy. Najwyższa jest Kandyro (dawna Kreta), od południa Archipelag zamykająca; ma 60 mil długości a 19 szerokości; a w obwodzie 197 mil □ 240,000 mieszkańca. Drugie dwie wyspy są Standa i Skarpanto. W górach żyje lud dosyć wolny, Sphagiotowie.

9. Królestwo Serwii i zamieszkała przez lud Sławiański pokolenia, leży między Bosnią od Zachodu; ku Wschodowi graniczy z Wołoszczyzną i Bułgarią a ku południowi z Macedonią w obwodzie 920 mil □, żyje milion mieszkańców. Belgrad Stolicą, inne miasta są: Szabacz, Semendria, Passarowiec, Kraiowa i t. d. Mieszkańcy są wprawdzie nieprzyjacieli Grekom, lecz wyznają Religię Kościoła Greckiego.

10. Królestwo Bosnia (lud pokolenia Sławiańskiego, gdzie także wielu mieszka Kroatów i Morlaków, mieści w obwodzie 730 mil □, 850,000 mieszkańców. Kraj ten podług mapy graniczy ze Sławonią, Kroatyą i Dalmacją.

Do Turcyi Europejskiej należą jeszcze Państwa hołdownicze Miltany i Wołoszczyzna.

Miltany całkiem wyżej na mapie, po odstąpieniu części po rzekę Prut do Rosyi, z którą graniczy, ma 800 mil □ i 420,000 mieszkańców. Iassy (Iasch) Stolicą. Nad uściem rzeki Prut do Dunaju leży Galacz poniżej granicy Wołoskiej, sławny zwycięstwem Baszy Ibraiłowa, który w tej twierdzy zniósł korpus Greków.

Wołoszczyzna ma 1100 mil □ i 900,000 mieszkańca. Stolicą, Bukarest, (Bukurest, Bukareszt) i siedzibą Hospodara, iak Iassy w Multanach. Ibraiłow zaś siedzibą Baszy Tureckiego. Ter-gowist, miejsce, w którym Xiażę Ypsy-

Ianti zajmował długi czas stanowisko, także i o Kraiowy (ku Serwii) wspominał często pisma publiczne. Obadwa de Państwa, mają własnych Xiążąt, Wyznania Greckiego, i nazywani Haspodarami, są poddani W. Porty, od niej bywają mianowani, corok muszą iednać sobie zatwierdzenie, ale też zato ogromny haracz opłacać. W obu Xięstwach zachowała dla siebie Porta niektóre miasta z obwodami, nazywane Rajahmi; n. p. Ibraiłów, Giurgewo (Dzurdzewo) i t. d. Bojarowie, iest to Szlachta w Multanach i na Wołoszczyźnie.

Wielki zjazd na strzyż owiec w Halham w Anglii. Wyiątek z Moego-lińskich Thaera roczników.

(Ciąg dalszy).

Przy okoliczności rozmaitych toastów miano różne mowy o uprawie rzepy i o innych różnych mnię ważnych rolniczych przedmiotach. Pan Thallor, Scherif miasta Norwich, mówił o stanie tamecznych wełnianych rękodzielni i że się zakwitnienie tych równo z rolnictwem Hrabstwa Norfolk wzniosto; dodał różne uwagi o krótkich i długich gatunkach wełny, a Pan Coke przez te uwagi został naprowadzony do powtórzenia swoich zasad, które już na poprzedniczych zgromadzeniach był oświadczył, a podług których rodowitym Angielskim rodziom owiec, osobliwie gatunkowi Southdown, pierwszeństwo dane być musi przed gatunkami owiec Hiszpańskich cienką wełną dających. Lubo iest bardzo skłonny wierzyć, że nowe krzyżowanie gatunku Southdowny zyskn nie przyniesie, z tem wszystkiem postanowił ieszcze ten gatunek z gatunkiem New Leicester, to iest z gatunkiem Stakewelu krzyżować, a w przyszłości poda wiadomość o skutku tęj próby. Co się merynosów dotyczy, względem tych iego przekonanie iest zupełne, iż te żadnym sposobem w Anglii z zyskiem chodowane być nie mogą, gdyż cena wełny nie nadgrodzi nigdy straty na mięsie. Miał on sam dawnięj takie stado z 500 sztuk, a dochód z tego stada za wełnę nczynił w iednym roku 830. funtów szterlingów. Ale też to wtenczas nadzwyczajnie wysoką ceną tę wełnę płacono. Cena cienkiey wełny dla wolnego ięj dowozu musi zawsze być niepewną. Co względem mięsa być nie może, azatem już w tem leży przemagający powód do pro-

dukcyi mięsa nad produkcją wełny, dla Angielskiego rolnika. Gdyby mu zaś zarzucono, iż on merynosom przez rozszerzanie swojej opinii szkodzi; tedy na to tylko tyle odpowiedzieć może; iż merynosy równie iemu przez trzy lata, które im poświęcił bardzo zaszkodziły 8). Pan C n r w e n, którego zdrowie iako nayznakemitszego Agronoma w kraiu, iako szanownego reprezentanta rolnictwa w Pałamencie, dziś znówu spełniao, nie mógł się wstrzymać w swęj mowie dziękującej, aby nie wspomniał o stanie pełnym niebezpieczeństwa, w iakim się rolnictwo wpośród niniejszych okoliczności znajduje. Jakże! zawołał, iakże być może! żebyśmy bez uciśnienia ducha, bez zasnużenia opuścić mogli te zachwycające miejsce, ten obraz tego co iest pięknem i użytecznem, gdy każdy z nas musi dzielić przeświadczenie, że wuet już nie będziemy w stanie dążyć do zrównania się temu ideałowi, gdy czniemy, że bez skorey pomocy nasze cofanie daleko nagleysze będzie niż nasze postępy, a nieochybnie miejsce obfitości nędza zastąpić musi 9). Na widok wielkiego niebezpieczeńst-

8) Oby trwała Anglia w tēm mniemaniu!

Chodowanie merynosów mogłoby nam przecię w tēm położeniu rzeczy dostarczyć przedmiotów do zamiany za płody osadnicze, do których przywykliśmy.

W dowód, iak ważne być może dla nas to źródło dochodu; dosyć iest przytoczyć, że Saxonii przed podziałem 750 □) mil obszerna (Krolestwo Polskie obemyaie 2,214 m. □ dostarczała rocznie Anglii 18,000 Cetrarów wełny, - po zaopatrzeniu znacznych fabryk wełnianych krajowych, i dostawiwszy wielką ieszcze masę tego materiału fabrykom niderlandzkim, za które wpływało około 27,000,000. złp.

9) Już widzi szanowny ten mowca stan rolnictwa Angielskiego upadkiem, a kraj ztąd klęską zagrożony, lubo cena pszenicy w roku zeszłym od dawniejszēy 107. złp. za korzec nowęj pol. m. zł. 19. zniżyła się tylko; lubo P. Blomfield, podług doniesienia P.-K n o b e l s d o r f P. C o k e, którego oraz iest doradcą, płaci dzierżawy 27 zł. z Akru (37. zł. 10 gr. z morgu polskiego n. m.) obok przyięty na siebie opłaty podatków, dziesięciny i innych wydatków, wyrównyujących w ogóle powyżēy oznaczony dzierżawie, żyje prawie zbytownie i na swoje wychodzi, a nikt przecie w tak licznem gronie światłych mężów tego obrazu przesadzonym nie znalazł.

O ileż smutniejszy iest obecne położenie rolnika Polskiego od Angielskiego! Pierwszego wycieńczyła wojna kilkunastoletnia, pozbywając go nie tylko sposobności spieniężenia pługów, ale więcēy ieszcze wkładając na niego wielorakie ciężary, potępiące nie już tylko

wa, wszystkie wysilenia iakkolwiek ku użytecznym w innym razie poprawom, muszą nam się wydawać niekusem i niedostatecznem. Któż potrafi zachęcić tego, co swój kapitał włożony w rolnictwo co dzień zmniejszający się widzi, aby jeszcze dalej co wkładał? 10) Mamyż milczeć dla tego, aby naszym słowom nienawistnego lub naszey myśli przeciwnego znaczenia nie podłożono, a naszę i ludn całego zagubę spokojnym okiem patrzeć? Nie! eźnie niepomahowaną potrzebę tu iak wszędzie głos przestrogi dać słyszeć, a ten tym głośniey słyszany być musi, gdy ostatnie wnioski ku odwróceniu niebezpieczeństwa w Parlamencie jeszcze wystuchania nie znalazły.

Gdzież mają znaleźć zatrudnienie tysiące ludzi, którzy przez oszczędzenie robot u-
sychają w nędzy, ieteli się do rolnictwa nie
uzyją? Znam iak i czuję wartość handlu, waż-
ność rękodziel, ale środki wyżywienia są
ważniejszymi nad towar, nawet ważniejszymi
nad artykuły odzienia 11). Dla tego na pra-

wadawstwo bez ustanku nalegać trzeba, aby
środki wyżywienia opatrzonemi były. Cóż jest
teraz nappierwszém usiłowaniem każdego rol-
nika w kraju? Tylko oszczędzać, zmniejszać
liczbę rąk mających się użyć do robot, bez
naymu się obęysć, a potrzebujących zarobku
dla własnego wyżywienia, bez zarobku do do-
mu odesłać. Ja sam oszczędzam teraz tym
sposobem 500. funt. szterl. rocznie. Z czy-
ieyże kieszeni te przyrasta? z kieszeni ubo-
gich, któreby oni za nienchronne potrzeby
życia byli do ogólney cyrkulacyi dodali. Tu
to leży źródło zatrzymania obiegu, na które
się wszyscy skarżą, ale którego prawdziwey
przyczyny nikt nie chce mieć wyjaśnionej.
Ze na tę drogę tacy na ubożych podnosić
się muszą, że iedno złe drugie płodzi, to
samo z siebie jest iasnym nie potrzebną
dowodów.

Pan Cnrwen wyłuszczał dalej, że tyl-
ko posiadacze papierów rządowych i kapita-
liści wolni są od znoszenia ciężarów public-
nych, i iak to jest podwoyną niesprawiedli-
wością, gdy procent od długu krajowego,
który do ich rąk płynie r... y jest dochodo-
wi z ziemi. Przez przywrócenie tylko po-
datku od dochodów, a zniesienie opłat, któ-
re uboższe klasy mieszkańców uciskają, tę
niesprawiedliwść i niepolityczney niestosow-
ności może być w nieiaki sposób zaradzono.
Ze Wielka Brytania własney produkcyi zbożem
potrzebę krajowego wyżywienia opędzić mo-
że, o tём on także z swęy strony jest prze-
świadczony. To okazało się w czasie wojny,
kiedy wysokie ceny zboża tyle kapitałów i
przemysłu w rolnictwie w poruszenie wpra-
wiły, że nigdy brak zboża nie dał się oczuć.
Ale terazniejsze środki sprowadzą brak i u-
czynią naród zawistym od obcych krajn. Za-
konczył swoję długą i pełną ognia mowę, na-
ganą wielkiey opieszałości Parlamentu, które-
go sam jest członkiem, aby rządowi oczy
względem prawdziwego położenia rzeczy ot-
worzyć, i nalegać na rząd o wczesne zarad-
zenie. Wezwał Pana Cokę, który swoję
desapprobacyą z danego przeciw swemu ży-
czeniu politycznego kierunku materyi trząsa-
niem głowy wyrażał, aby był nie tylko pier-
wszym zachęciicielem i poprawcą rolnictwa,
ale też, aby iego obronę przeciw grożącey
klęsce stał się.

(Dalszy ciąg nastąpi).

dochody, lecz i sam kapitał nakładowy; kiedy
dla drugiego naykorzystniejszym zdarzeniem
była. Drugiemu zapewniają iadne i zamożne
miasta odbył na wszelkie płody, kiedy pier-
wszy rozpacza, nie mogą się pozbyć za ża-
dną cenę reprodukcji aż znacznie wycieńcze-
niem środków zmniejszonę. Są przecież tacy
pomiedzy nami, którzy o tę krizis rolnictwa
krajowego powątpiewać pozwalają sobie. Lu-
bo wpływ tak słabego zdania na opinię pow-
szeczną jest szkodliwy, lecz iakże przekonad
o prawdziwe ludzi, do których rozumu nie
przemawiają by też nayiasniejsze symptomata,
lub w których samolubstwo albo duch sprze-
czności przytłumiły uszanowanie dla prawdy?

10) Podobne przyczyny działające u nas od 1806
r. postawiły wielką liczbę rolników polskich
w niemożności opłacania kapitałów na dobra
zaciągniętych a nawet i prowizji; okoliczność
ta uszła uwagi tych autorów naszych, którzy
wszystkich właścicieli dób dług mających,
iako synów marnotrawnych, nie zasługujących
na to, by się Rząd ich ocaleniem zatrudnił,
publiczności wystawić nsiłuią. Niechby tyl-
ko złożyli ci panowie maskę bezimienności, a
uyrzeli byśmy może, że pensya urzędowa sta-
wia ich na tём stanowisku zarozumiałości, z
ktorego na nieszczęśliwych rodaków pociski
rzucają.

11) Jednostronność naszey produkcyi postawiła
nas niestety w podobney uległości od obcych
krajów; wypada nam się koniecznie z nię
oswobodzić; a to na innę drogę nastąpić nie
może, iak przyymując systema innych krajów,
to jest wpuszczając do kraju te tylko płody
natury i wyrobki kunsztu zagraniczne, któ-
rych u nas produkować żadnym sposobem nie
można.